

[Hans Knudsen.]

skabsbilag m. v. samt adgang til at foretage kasseafstemninger og kontrollere opgørelser af varelagre, inventar o. lign. I henhold til den nugældende kontrollov er der adgang til at gennemgå regnskabsmateriale, til at efterprøve opgørelser, men dog ikke af kassebeholdninger. Det var imidlertid en forudsætning herfor, at det kun skete, „når særlige forhold taler derfor“. Det var navnlig reglen om de „særlige forhold“, finansministeren havde ønsket fjernet gennem sit oprindelige forslag. Det har da også været om dette problem, udvalgets afgørende forhandlinger har koncentreret sig. I de tre ændringsforslag foreslås det nu at give bestemmelsen en affattelse, som for det første fastslår, at enhver erhvervsdrivende, der fører et regnskab, uanset om han er pligtig dertil eller ej, skal, blot det begæres af myndighederne, indsende sit regnskabsmateriale med bilag. Dernæst gives der adgang til på stedet at foretage gennemgang af regnskabsmateriale og at opgøre kassebeholdningen; men ændringsforslag nr. 3 siger videre, at der ved behandlingen af selvangivelsen skal være fremkommet forhold, „som giver rimelig grund dertil“. Den samme rimelige grund skal også være til stede, hvis myndighederne beslutter sig til på stedet at efterprøve vurderingerne af lagerbeholdning, besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel.

Ændringsforslag nr. 5 er af mere formel art. Der har i udvalget hersket nogen tvivl om forståelsen eller definitionen af udtrykket „åndsværker“. Vi har naturligvis ikke været i tvivl om, at forfatteres og kunstneres arbejder var åndsværker, men når der i lovforslaget stod „o. lign.“, opstod der tvivl. Kunne foredrag betegnes som lignende åndsværker? Og hvordan med sådan noget som dansemusik? Resultatet af disse drøftelser og overvejelser er altså blevet ændringsforslag nr. 5, hvorefter man helt undlader at bruge betegnelsen „åndsværker“.

Ændringsforslag nr. 6 begrænser oplysningspligten med hensyn til de nævnte honorarer til årlige udbetalinger på mindst 100 kr. For en sikkerheds skyld vil jeg gerne understrege, at dette naturligvis ikke er ensbetydende med, at mindre beløb ikke skal opgives til skattevæsenet, men kun betyder, at kontroloplysningerne ikke skal omfatte sådanne småbeløb.

Endelig er der ændringsforslag nr. 7, som går ud på at give kontrollovens nye § 8 C en — om jeg må bruge det udtryk — lidt afdæmpet affattelse med hensyn til oplysningspligten i tilfælde, hvor det drejer sig om mellemværender med ikke navngivne erhvervsdrivende. Det var lovforslagets hensigt, at oplysningspligten om mellemværender mellem erhvervsdrivende også skulle kunne omfatte ikke navngivne, og dette princip er da også fastholdt i det ændringsforslag, der foreligger, men det har aldrig været meningen, at denne oplysningspligt skulle påføre de erhvervsdrivende mere besvær end nødvendigt; derfor har paragraffens sidste punktum i stk. 1 fået den mere afdæmpede affattelse, som nu er foreslået, og den højtærede finansminister har over for udvalget oplyst, at bestemmelsen skal anvendes lejlighedsvis, hvor forholdene taler derfor. At reglen også i den nye affattelse vil være en stor fordel i kontrolarbejdet, kan der efter min mening ikke være nogen tvivl om, og jeg tror også, at bestemmelsen vil have en stor præventiv virkning i det praktiske ligningsarbejde.

Ud over de forhandlinger, som har givet sig udslag i de ændringsforslag, jeg nu har gennemgået, har der i udvalget været forhandlet om straffebestemmelsen i lovforslagets § 7, idet der har været nogen betænkelighed ved, at det i sig selv skulle være strafbart at tilintetgøre regnskabsmateriale. Derfor har den højtærede finansminister i en udtalelse til betænkningen erklæret, at straffebestemmelsen kun vil blive brugt, hvor der foreligger særlig graverende forsømmelighed i denne hen-